

Kitab Daniel - Nomer Satus Sangang Puluh

Klimaks Kenabian: Mbabar Perang Panium lan Pambuka tumrap Hukum Minggu

Jeff Pippenger

2024-04-20

Artikel pungkasan dipunakhiri kanthi sawijining pethikan sing ngemot paragraf ingkang nyariosaken, “Pelanggaran meh wus tekan watese. Kabingungan ngebaki jagad, lan sawijining kawegan gedhe bakal enggal tumiba marang manungsa. Pungkasan wis cedhak banget. Kita sing mangertosi kayekten kudu sami nyawisaken dhiri tumrap apa sing bakal enggal njeblug ing donya minangka sawijining kagètan gedhe sing ngungkuli samubarang.” “Pelanggaran” tekan watese nalika cawaning wekdal kasempatan wus kapenuhan, lan wates punika kagayuh tumrap Amerika Serikat nalika hukum Minggu.

“Nanging Kristus mratelakaké yèn ora ana siji titik cilik utawa sapérangan aksara saka angger-anggering Torèt kang bakal gagal nganti langit lan bumi sirna. Pakaryan piyambak kang Panjenengané rawuh kanggo nindakaké iku yaiku ngluhuraké angger-anggering Torèt, lan nuduhaké marang jagad-jagad ciptaan lan marang swarga yèn Allah iku adil, lan yèn angger-anggeré ora perlu diowahi. Nanging ing kéné ana tangan-tengené Iblis kang siyap nerusaké pakaryan sing diwiwiti déning Iblis ana ing swarga, yaiku nyoba mbeneraké angger-anggeré Allah. Lan jagad Kristen wis ngesahaké upaya-upayané kanthi nampani anaké kapausan iki,—yaiku pranatan dina Minggu. Wong-wong mau wis ngopèni iku, lan bakal terus ngopèni iku, nganti Protestanisme bakal uluk salam pasamuwan marang kakuwasan Roma. Banjur bakal ana angger-angger nglawan Sabaté ciptaan Allah, lan ing wektu iku Allah ‘bakal nindakaké sawijining pakaryan anèh ana ing bumi.’ Panjenengané wis suwé sabar marang panyimpanganing umat manungsa; Panjenengané wis ngudi kanggo narik wong-wong mau marang Panjenengané piyambak. Nanging bakal tekan wektuné nalika wong-wong mau wus ngisi ukuraning piala-né; lan ing wektu iku Allah bakal tumindak. Wektu iki wis meh tekan. Allah nyimpen cathetan tumrap bangsa-bangsa: angka-angka iku saya nggedhé nglawan wong-wong mau ana ing kitab-kitab swarga; lan manawa wis dadi angger-angger yèn pelanggaran marang dina kapisan sajroning minggu kudu diadhepi kanthi paukuman, nalika iku tuwungé bakal kebak.” *Review and Herald*, March 9, 1886.

Nalika hukum Minggu ditetepake, Amerika Serikat bakal wis ngebaki cawane nganti kebak, lan murtad nasional bakal katutake déning karusakan nasional. Paragraf sing lagi kita rembug ngandika, “panerak wis meh tekan watese,” lan “enggal bakal ana kaengeran gedhé tumrap manungsa.” Ing wektu hukum Minggu, kang dadi “jam lindhu gedhé” ing pasal sewelas kitab Wahyu, “saprasedulung saka kutha iku ambruk,” lan “lah, bilai kang katelu rauh rawuh,” lan “malaékat kang kapitu muni.” Bilai kang katelu iku Trompet Kapitu, lan iku teka ing wektu hukum Minggu nggawa “kaengeran gedhé.” Ing titik iku “pungkasan wis cedhak banget,” lan iku rawuh minangka “sawijining kagètan kang nggegirisi.” Ing wektu

hukum Minggu, cawaning mangsa panggawé putusan uga kebak kanggo kapausan, amarga nalika iku swara kapindho saka Wahyu wolulas martakake, “Metua saka ing dheweke, hé umat-Ku, supaya kowé aja dadi pandum ing dosa-dosané, lan supaya kowé aja nampani pageblug-pageblugé. Amarga dosa-dosané wis tekan swarga, lan Gusti Allah wis ngélingi pialané. Walesana dheweke kaya dheweke wis mbales marang kowé, lan kaping pindhoana marang dheweke miturut pakaryané: ana ing cawan kang wis diisèni déning dheweke, isènana marang dheweke tikel pindho.”

Sajarah iku kabukak nalika hukum Minggu wiwit lumaku, lan nandhani sawijining mangsa wektu simbolis nalika kapausan “bakal maju kanthi bebendu gedhe kanggo numpes, lan ngleburake akeh wong nganti tuntas,” amarga “ing dina-dina pungkasan bakal ana akeh para martir.” Bab kang ndadèkaké kapausan nesu yaiku “pawarta saka sisih wetan lan saka sisih lor” kang “bakal ngrusuhi dheweke,” nanging “dheweke bakal tekan pungkasané, lan ora ana siji waé kang bakal nulungi dheweke.” Wiwit saka hukum Minggu nganti tumekaning pungkasan kapausan, wiwité tataran kapisan saka Pengadilan Eksekutifing Allah. Sawisé iku diterusaké déning tataran kapindho, yaiku Pitung Tulah Pungkasan, lan pungkasane karusakan langgeng tumrap para duraka nalika nutuping millennium sèwu taun. Sajarah Pengadilan Eksekutifing Allah dipacak sajroning konteks perang.

“Awaké dhéwé lagi ngadeg ana ing ambanging prastawa-prastawa gedhé lan suci. Ramalan-ramalan lagi kaleksanan. Sajarah kang aneh lan pinenuhan kedadéan lagi kacathet ana ing kitab-kitab swarga. Samubarang ing jagad kita kabeh lagi kaguncang. Ana perang, lan pawarta perang. Bangsa-bangsa padha nesu, lan wis tumeka wektuné wong-wong mati, supaya padha diadili. Kedadéan-kedadéan lagi owah kanggo ndadèkaké tumekaning dinané Gusti Allah kang enggal banget rawuh. Mung kari kaya sawatara sedhéla waé, kaya-kaya mangkono. Nanging sanadyan saiki wis bangsa tangi nglawan bangsa, lan kraton nglawan kraton, nganti saiki durung ana peperangan umum. Saiki isih patang angin iku katetepaké nganti para abdiné Gusti Allah kasegel ana ing bathuké. Sawisé kuwi, kakuwatan-kakuwatan bumi bakal nglumpukaké bala-balané kanggo perang agung pungkasan.” Christian Service, 50, 51.

Gusti Allah maringi meterai marang satus patang puluh papat ewu, banjur nimbali kumpulan wedhus-wedhusé liyané metu saka Babil, lan kumpulan liyané iku uga nampani meterai Allah, sanadyan wong-wong mau dipratélakaké minangka “rombongan gedhé” sajroning mbandhingaké karo satus patang puluh papat ewu. Titik pokok kang kudu dimangertèni ing kutipan sadurungé yaiku yèn “angin papat iku ditahan nganti para abdiné Allah wis kasirnani dipasang meterai ana ing bathuké.” Ing wektu angger-angger dina Minggu, satus patang puluh papat ewu wis dipasang meterai, “lan lah, Bilai kang katelu rawuh kanthi cepet”, nanging durung nganti wong pungkasan saka kumpulan wedhus-wedhusé Allah kang liyané nampani meterai, angin papat iku ora kabébasaké kanthi sampurna.

“Bangsa-bangsa saiki saya padha nesu, nanging nalika Imam Agung kita wis ngrampungake pakaryane ana ing Sanctuari, Panjenengane bakal jumeneng, ngagem

sandhangan piwales paukuman, lan sawisé kuwi pitu pageblug pungkasan bakal diwutahake. Aku weruh manawa papat malaekat bakal nyekel papat angin nganti pakaryane Gusti Yesus rampung ana ing Sanctuari, lan banjur bakal teka pitu pageblug pungkasan.” Review and Herald, August 1, 1849.

“Prastawa-prastawa gedhé lan khidmat” kang “saiki kita ana ing ambangé” iku digambaraké minangka “peperangan, lan kabar-kabar ngenani peperangan.” Iku digambaraké dumadi nalika “samubarang kabèh ing donya kita ana ing gegerakan,” nalika bangsa-bangsa “wis padha wungu nglawan bangsa.” Panium nggambaraké “sajarah kang anèh lan kebak prastawa,” ing ayat kaping limalas saka Daniel pasal sewelas, kang nuntun mlebu lan nglantaraké tekan ayat kaping nembelas, yaiku hukum Minggu, ing ngendi “paprangan umum,” sing ndadèkaké “sakèhé kakuwataning bumi” nglumpukaké bala pasukané “kanggo paprangan pungkasan kang gedhé” iku diwiwiti. “Paprangan pungkasan kang gedhé” iku Perang Donya Katelu, lan digambaraké déning Peperangan Actium ing taun 31 SM.

Ayat siji lan loro, sarta ayat sepuluh nganti limalas, nggambarake sajarah kang kapendem saka ayat patang puluh ing Daniel sewelas. Ayat patang puluh ngenali sajarah Amérika Sarékat lan Adventisme wiwit taun 1798 nganti taun 1989. Sawisé iku banjur meneng nganti pungkasané Amérika Sarékat minangka karajan kaping enem ing ramalan Kitab Suci lan dumuntahaké pasamuwan Advent Hari Ketujuh Laodikia ing ayat patang puluh siji, yaiku undhang-undhang Minggu, kang uga ayat nembelas. Ayat siji lan loro ngenali wektu wekasan ing taun 1989, lan para présidhèn Amérika Sarékat wiwit wektu iku nganti présidhèn sugih kaping enem kang ngojok-ojoki para globalis satanis. Ayat loro nggawa sajarah iku tumeka ing pamilihan Donald Trump ing taun 2016, banjur ayat telu nerusaké sajarah para raja sepuluh, kang dilambangaké déning Alexander Agung, yaiku karajan kaping pitu ing ramalan Kitab Suci, kang masrahaké karajané marang kapausan ing krisis undhang-undhang Minggu kang bakal énggal dumadi.

Ayat sepuluh nutup kanthi netepake taun 1989 minangka wektu pungkasan, lan ayat sewelas lan rolas ngandharake perang ing Ukraina, kanthi netepake manawa Putin lan Rusia bakal menang ing perang iku, nanging dheweke ora bakal oleh paédah saka kamenangané. Perang Ukraina diwiwiti ing taun 2014, setaun sadurungé kampanye kapisan Trump diwiwiti. Ayat-ayat iki nuntun mlebu marang wunguné manèh Donald Trump (sacara pulitik) nalika dheweke miwiti kampanye kateluné kanggo dadi présidhèn kaping wolu, yaiku saka pitu. Ayat telulas netepake pasulayan-pasulayan pulitik Trump sing ndhisiki kamenangané ing Panium ing ayat limalas, lan ayat patbelas ngrembug sajarah sing dumadi sajroning Peperangan Panium nganti tekan kamenangané ing ayat limalas, yaiku sajarah nalika manungsa dosa wiwit kanthi kabuka nyusup menyang sajarah pulitik. Nalika kapausan nyusup menyang sajarah kenabian, sundel Tirus wiwit ngidung lan wahyu mau ditetepake.

Kamenangan ing Panium nalika taun 200 SM, disusul déning waymark pambrontakan Makkabi ing Modein (tegesé protès) nalika taun 167 SM. Ing taun 164 SM wong-wong Makkabi ngresmikakaké manèh Padaleman Suci, lan Antiochus Epiphanes seda, minangka

tandha titik balik ing perjuangan Makkabi nglawan pangaribawa agama Yunani. Ing mangsa saka taun 161 SM nganti 158 SM, pakaryan mlebu ing sawijining pasamuwan diwiwiti lan dipungkas. Waymark-waymark profètis mau kaulang manèh ing Dinasti Hasmonea sajroning sajarah saka ayat limalas nganti ayat rong puluh telu.

Pasekuton kaliyan Roma ing ayat rong puluh telu punika satunggaling rujukan ingkang langsung; nanging ing ayat limalas, sekawan tenger dalan sajarah Makkabi taun 167 SM, 164 SM, 161 SM, lan 158 SM namung katingal nalika sajarah bab “pasekuton” punika dipuntrapaken dhateng ayat punika. Nalika Pompey ngrebut Yerusalem ing ayat nembelas, piyambakipun ngadhepi satunggaling perang sipil ingkang saweg kalampahan ing salebeting kutha punika, lan kalih golongan ingkang silih nentang punika kekalihipun sami dados pecahan-pecahan saking Dinasti Hasmonean. Mila, tiyang-tiyang Makkabi ugi wonten ing sajarah ayat nembelas.

Ayat rong puluh mratandhani laire Kristus, lan ayat rong puluh siji lan rong puluh loro mratandhani sajarah patining Kristus; mulane, sajarah iku nduwèni garis Wangsa Hasmonean sing diwakili déning wong-wong Farisi. Ayat limalas nganti rong puluh telu lagi mratandhani tanah kamulyan kang harfiah, lan umat Yudea kang murtad saka Gusti Allah sing ngakoni yén dhèwèké para pambéla kayektèn-kayektèn Panjenengané, nanging dudu wakil-wakilé Gusti Allah luwih saka Protestantisme sing murtad.

Sadhèrèk White maringi katrangan marang kita bilih “akehé saka sajarah kang wis kalakon minangka panggeneping” “Daniel saprolas” “bakal kaulang manèh.” Garis wangsit kang diwakili déning Dinasti Hasmonean nggambaraké garis wangsit kang njlentrehaké sungu murtad Protestantisme, wiwit ing kampanye kapresidenan kang katelu, kang dijupuk déning présidhèn kaping nem kang paling sugih. Trump maju dados présidhèn ping telu; ing kaping pisanan lan kaping pungkasan piyambakipun maju, piyambakipun menang, nanging ing kaping kalih, pambrontakan kang diwakili déning angka telulas nandhai pemilihan kang dicolong ing taun 2020. Donya banjur kabagi dados rong golongan: golongan siji saged mirsani 2020, lan golongan sijiné wuta. Punika nglambangaké ujian ageng kang ndhisiki pungkasaning mangsa kasempatan tumrap para Adventis, ing pambentukan patung kewan galak.

“Panyawisan wis saya maju, lan gerakan-gerakan lagi lumaku, kang bakal nuwuhake dameling gambar kanggo kéwan mau. Prastawa-prastawa bakal kelakon sajroning sajarah bumi, kang bakal netepi ramalan-ramalan wangsit tumrap dina-dina pungkasan iki.” *Review and Herald*, April 23, 1889.

“Panyawisan” sing saya maju, “gerakan-gerakan” sing saiki “lagi lumaku”, lan “prastawa-prastawa” “kang bakal nuwuhake sawijining gambar tumrap kéwan iku”, lan “kang bakal ngleksanani ramalan-ramalaning nubuat tumrap dina-dina pungkasan iki,” kalebu pratandha-pratandha dalan saka Dinasti Hasmonea wiwit ayat limalas nganti telulikur ing Daniel pasal sewelas. Dinasti Hasmonea sing murtad, minangka pralambang Protestantisme sing murtad, kawengkoni ana ing paseksèné Donald Trump, présidhèn

Republik kaping nem lan kaping woluh, sing ngojok-ojoki lan nggerakaké MAGA-ismené nglawan woke-isme saka tatanan donya anyar.

Paseksené Trump ngancik tekan taun 2020 ing ayat kapindho saka Daniel pasal sewelas, lan iku nyakup kampanyéné lan masa jabatane kang kapisan; banjur ayat telulas tekan limalas nandhani kampanyéné kang katelu lan pungkasan, kamenangané, lan masa jabatane kang pungkasan. Ing antarané loro masa jabatan iku, Wahyu pasal sewelas nandhani yèn sungu Republik iku dipatèni, lan kasèlèh mati ana ing dalan salawasé telung dina setengah. Garis sajarahé Trump iku ngiket bebarengan wiwitan lan pungkasan présidènsiné ing Daniel pasal sewelas. Mulané, paseksené Donald Trump kapernah ana ing loro-loroné kitab Daniel lan Wahyu, lan kapernah ana ing loro kitab iku ing pasal sewelas.

Telung garis parsial kasebut, nalika digandhengaké dadi siji, mratélakaké sajarah jangkepé Trump minangka présidhèn kaping nem lan kaping woluh, lan garis-garis mau kasusun adhedhasar tandha pangenal “Kaleresan”. Garis-garis mau asalé saka kitab Daniel lan Wahyu, lan ngasilaké sawijining garis sajarah sing selaras karo “bagéan saka kitab Daniel kang ana gegayutané karo dina-dina wekasan.”

Bagéan saka kitab Daniel iku kang kabukak segelé déning Sang Singa saka taler Yehuda, sakdurungé mangsaning pangadilan karahayon katutup, lan mulané dadi sawijining unsur saka piwulang panyegelan tumrap wong satus patang puluh papat éwu. Nanging, prelu pandelengan rohani kang cetha sampurna supaya bisa nyumurupi tenger-tenger profètis bab dipatènié saksi loro mau ing taun 2020.

Ayat kaping limalas saka Daniel sewelas nggambarake Peperangan Panium lan garis Dinasti Hasmonea, kang kasembadan lumantar sawijining peperangan harfiah, mula nglambangake sawijining ilustrasi kenabian babagan perang rohani antarane agama Protestantisme murtaf lan agama jaman anyar kaum globalis. Peperangan Panium, kang dumadi ing taun 200 SM, nggambarake peperangan sungu Républikan, lan perjuangan kang dilambangake déning Pambalelan Makabe nggambarake peperangan sungu Protestant murtaf. Sanadyan pambalelané wong Makabe dumadi ing taun 167 SM, iku selaras kanthi kenabian karo Peperangan sungu Républikan ing taun 200 SM, amarga sacara kenabian sungu-sungu mau sajajar ing sajarahé siji lan sijiné.

Ayat kaping limalas nggambarake sajarah kenabian kang langsung ndhisiki lan nuntun mlebu marang hukum Minggu kang enggal bakal teka. Mulané, ayat iku nggambarake titik kang pas ing wektu panyegelan tumrap satus patang puluh papat ewu, nalika kakuwatan ing sajroning pawarta panyegelan kanthi langgeng nancepake meterai mau marang umaté Allah ing dina-dina pungkasan.

Singa saka taler Yehuda iku sing mbukak segeling kayekten iku, lan kayekten iku yaiku Wahyu Yesus Kristus. Satus patang puluh papat ewu iku wong-wong sing “nurut Sang Cempé menyang endi waé Panjenengané tindak,” lan nalika Panjenengané mbukak segel ayat kaping limalas, Singa saka taler Yehuda wis nuntun umat-umaté ing jaman wekasan menyang Panium. Yesus maringi pepadhang bab prakara iki ana ing sajroning proses

panyegelan nalika Panjenengané ngajak para sakabaté menyang Panium, sakdurungé salib.

Peperangan Panium kanthi mligi dipunandharaké déning Kristus, nalika Panjenengané ngadeg ing Panium bebarengan kaliyan para sakabatipun lan ing kana paring piwulang dhateng wong-wong mau bilih pasamuwanipun badhé kabangun ing sadhuwuring pangakenipun Pétrus, lan bilih “gapuraning naraka” boten badhé ngungkuli punika. Gusti Yésus nandhesaké peperangan ingkang dipunlambangaké déning Peperangan Panium. Peperangan Panium punika ayat gangsal welas, lan ayat nembelas punika Peperangan Actium. Kristus ngadeg ing Panium, sakderengipun tumindak pejahipun katindakaken.

Panium tumuju marang undhang-undhang Minggu iku sajarah pergulatan politik lan agama saka loro sungu murtad kéwan bumi, yaiku Protestanisme lan Republikanisme. Loro-loroné padha diserang déning kéwan atheistic saka telenging jurang ing taun 2020, lan peperangan saka loro sungu mau nglawan para allah politik lan agama saka globalisme digambarake ana ing sajarah ayat sewelas nganti nembelas.

Saka Perang Ukraina kang wiwit ing taun 2014, tekan kampanye kapisan kapresidenan Donald Trump kang diwiwiti ing taun 2015, nganti tekan patine sungu loro ing taun 2020, nganti tekan wunguné maneh ing taun 2023, tekan kampanye kateluné Trump kang diwiwiti tanggal 15 November 2022, sajarah iku nuntun marang ayat telulas nganti limalas. Ing ayat-ayat mau, sajarah kang kaandharaké déning pangandikaning Allah kang sipaté nubuat nggambaraké kayektèn-kayektèn nubuat kang mènèhi meterai marang satus patang puluh papat èwu.

Kasunyatan-kasunyatan iku kaillustrasèkaké ana ing pitedahé Kristus menyang Kaisaréa Filipi ing Matius bab nembelas lan pitulas. Ing ayat-ayat iku, manungsa dosa bali menyang sajarah kenabian nalika ngidungaké kidung-kidungé sundhaling Tirus, lan kanthi mangkono netepaké wahyu iku, mula nempataké ayat-ayat mau ing konteks Panguwuh Wengi Tengah, awit ing papan kang tanpa wahyu umat padha nemu karusakan.

Ing panggonan kang ora ana wahyu, bangsa dadi tanpa kendhali; nanging wong kang netepi angger-anggering Toret, begja wong iku. Wulang Bebasan 29:18.

Wong-wong kang nduwèni mripat, nanging ora gelem ndeleng, lan kuping, nanging nampik ngrungokaké, iku para prawan Laodikia kang bodho sing ora nduwèni “lenga.” “Lenga” iku têtuwuhaning kawruh sing kaasilaké nalika Wahyu bab Gusti Yésus Kristus kabikak segelé pas sadurungé mangsaning sih-rahmat katutup, lan miturut Hoséa, umaté Allah kang nampik lan nolak kawruh iku bakal dipatèni.

Bangsa-Ku padha sirna marga saka kuranging kawruh; amarga sira wus nampik kawruh, Aku uga bakal nampik sira, supaya sira aja dadi imam tumrap Aku; awit sira wus lali marang angger-anggering Allahira, Aku uga bakal nglalèkaké anak-anakira. Hosea 4:6.

Pangandikané Pangéran uga tumeka marang aku, mangkéné: He anaking manungsa, kowé manggon ana ing satengahé wong omah kang mbrontak, kang nduwèni mripat kanggo ndeleng, nanging ora ndeleng; padha nduwèni kuping kanggo ngrungokaké,

nanging ora ngrungokaké; awit wong-wong kuwi iku wong omah kang mbrontak. Yeheskiel 12:1, 2.

Panjenengané banjur ngandika, “Mulané, lunga lan kandhaa marang bangsa iki: Satemah sira padha ngrungu temenan, nanging ora mangerti; lan satemah sira padha ndeleng temenan, nanging ora nyumurupi. Gawe atiné bangsa iki dadi kandel, lan gawe kupingé dadi abot, lan pejahna mripaté; supaya aja nganti padha ndeleng kanthi mripaté, lan ngrungu kanthi kupingé, lan mangerti kanthi atiné, banjur mratobat, lan kapulihaké.” Yesaya 6:9, 10.

Para sakabat banjur sowan lan matur marang Panjenengané, “Punapa sebabipun Paduka ngandika dhateng tiyang-tiyang punika kanthi pasemon?” Panjenengané mangsuli lan ngandika dhateng wong-wong mau, “Amarga marang kowé kaparingaké mangertèni wewadi-wewadi Kratoning Swarga, nanging marang wong-wong mau ora kaparingaké. Awit sapa sing nduwèni, marang wong iku bakal kaparingaké manèh, lan dhèwèké bakal nduwèni kaluberan; nanging sapa sing ora nduwèni, apa waé kang diduwèni bakal kaambil saka dhèwèké. Mulane Aku ngandika marang wong-wong mau kanthi pasemon: amarga sanadyan padha ndeleng, padha ora weruh; lan sanadyan padha krungu, padha ora ngrungu, uga ora padha mangerti. Lan ana ing wong-wong mau kalakoné pameca saka nabi Yesaya, kang muni, Kanthi ngrungu kowé bakal ngrungu, nanging ora bakal mangerti; lan kanthi ndeleng kowé bakal ndeleng, nanging ora bakal weruh: awit atié bangsa iki wus dadi kandel, lan kupingé alon anggoné ngrungu, lan mripaté padha ditutup; supaya aja nganti ing sawiji wektu padha weruh kalawan mripaté, lan krungu kalawan kupingé, lan mangerti kalawan atiné, banjur padha mratobat, lan Aku nambani wong-wong mau. Nanging raharja mripatmu, amarga padha weruh; lan kupingmu, amarga padha krungu. Awit satemen-temené Aku pitutur marang kowé, manawa akèh nabi lan wong mursid wis kepéngin ndeleng samubarang kang kowé deleng, nanging ora padha weruh; lan krungu samubarang kang kowé krungu, nanging ora padha krungu.” Matius 13:10–17.

“Kabèh pasen kang kaparingaké wiwit taun 1840–1844 iku saiki kudu dipratelakaké kanthi kakuwatan, awit ana akèh wong kang wis kelangan pituduh. Pasen-pasen iku kudu dipunwartakaké marang kabèh pasamuwan.

“Kristus ngandika, ‘Rahayu mripatmu, amarga padha ndeleng; lan kupingmu, amarga padha krungu. Satemene Aku pitutur marang kowe, manawa akeh para nabi lan wong-wong mursid kepéngin ndeleng prekara-prekara kang kokdeleng, nanging ora padha ndeleng; lan krungu prekara-prekara kang kokrungu, nanging ora padha krungu’ [Matius 13:16, 17]. Rahayu mripat-mripat kang ndeleng prekara-prekara kang katingal ing taun 1843 lan 1844.”

“Pawarta punika sampun kaparingaken. Lan boten kenging wonten tundha ing ngandharaken malih pawarta punika, awit pratandha-pratandha jaman sami kalampahan; pakaryan panutup kedah kalampahan. Pakaryan ageng badhé kalampahan ing wekdal ingkang cekak. Pawarta badhé enggal kaparingaken miturut panetepipun Gusti Allah, ingkang badhé ngrembaka dados panguwuh ingkang sora. Tumuli Daniel

badhé jumeneng wonten ing bagéanipun, kanggé maringi paseksènipun.” Manuscript Releases, volume 21, 437.

Kita badhé nerusaké pasinaon punika wonten ing artikel salajengipun.

Wahyu saka Gusti Yesus Kristus, kang kaparingake dening Allah marang Panjenengane, supaya Panjenengane nuduhake marang para abdine prekara-prekara kang enggal bakal kelakon; lan Panjenengane wus ngutus malaekate lan mratandhani iku marang abdine, yaiku Yohanes: kang wis nyekseni bab pangandikane Allah, lan bab paseksene Gusti Yesus Kristus, sarta bab samubarang kang wus didelengé. Begja wong kang maca, lan wong-wong kang ngrungokake tembung-tembung pameca iki, lan netepi samubarang kang kaserat ana ing kono: awit wektune wus cedhak. Wahyu 1:1–3.